

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

קידושין-האשה נקנית	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מזמרא	תני חדא:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
לוח וגואל וגואל לחצאין	ותניא אידך:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
אין לוח וגואל וגואל לחצאין	ל"ק: הא רבנן, הא ר"ש.	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
(סי' חרש חבש זמן)		◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
איכא למיפרך: מה למוכר בית בבתי ערי חומה - שכן הורע כחו ליגאל לעולם, תאמר במקדיש - שיפה כחו ליגאל לעולם?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
משום דאיכא למימר ניהדר דינא, תיתי במה הצד מוכר שדה אחוזה יוכיח, שיפה כחו ליגאל לעולם, ואין לוח וגואל וגואל לחצאין. מה למוכר שדה אחוזה - שכן הורע כחו ליגאל מיד מוכר בית בבתי ערי חומה יוכיח. וחזר הדין: לא ראי זה כראי זה, הצד השוה שבהן - שנגאלין, ואין לוח וגואל וגואל לחצאין, אף אני אביא מקדיש - שנגאל, ואין לוח וגואל וגואל לחצאין.	רב אחא סבא לרב אשי:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
איכא למיפרך: מה להצד השוה שבהן - שכן הורע כחם ליגאל בשנה שניה, תאמר במקדיש - שיפה כחו ליגאל בשנה שניה?	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
משום דאיכא למימר: עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים יוכיח, שיפה כחו ליגאל בשנה שניה, ואין לוח וגואל וגואל לחצאין.	א"ל רבינא:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
המוכר בית בבתי ערי חומה, נגאל לקרובים או אין נגאל לקרובים? גאולתו גאולתו משדה אחוזה גמר, מה שדה אחוזה אינה נגאלת לחצאין ונגאלת לקרובים, אף האי נמי אין נגאל לחצאין ונגאל לקרובים, או דילמא כי כתיבא גאולה - בחצאין הוא דכתיב, בקרובים לא כתיב?	בעא מיניה רב הונא בר חיננא מרב ששת:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
אינו נגאל.	א"ל: [רב ששת]	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
(ויקרא כה) בכל גאולה תתנו - לרבות תמים ועבד עברי	איתיביה:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
מאי לאו בתי ערי חומה		◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
לא, בתי חצרים.		◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
בתי חצרים, בהדיא כתיב בהו: (ויקרא כה) על שדה הארץ יחשב		◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
הוא לקובעו חובה, ואליבא דרבי אליעזר		◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
(ויקרא כה) וגאל את ממכר אחיו - רשות, אתה אומר: רשות, או אינו אלא חובה? ת"ל: (ויקרא כה) ואיש כי לא יהיה לו גואל, וכי יש אדם בישראל שאין לו גואלים? אלא זה שיש לו ואינו רוצה ליקח שהרשות בידו, דברי רבי יהושע	דתניא: [ת"ק]	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
וגאל את ממכר אחיו - חובה, אתה אומר: חובה, או אינו אלא רשות? ת"ל: בכל גאולה תתנו, הכתוב קבעו חובה.	ר"א:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
בשלמא למ"ד, לרבות בתי ערי חומה, היינו דכתיב בכל, אלא למ"ד לרבות בתי חצרים, מאי בכל?	רבנן לרב אשי, ואמרי לה רבינא לרב אשי:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
קשיא.		◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
מה ת"ל יגאלנו יגאלנו ג' פעמים? לרבות כל הגאולות שנגאלות כסדר הזה	איתיביה אביי:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
מאי לאו בתי ערי חומה ועבד עברי?		◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
לא, בתי חצרים ושדה אחוזה.		◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
בתי חצרים ושדה אחוזה, בהדיא כתיב: על שדה הארץ יחשב		◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
לקרוב קרוב קודם	כדאמר רב נחמן בר יצחק:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
ה"נ לקרוב קרוב קודם.		◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
היכא איתמר דר"נ בר יצחק?		◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
עבד עברי הנמכר לישראל, נגאל לקרובים או אינו נגאל לקרובים?	אדא דאיבעיא להו:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
אליבא דרבי לא תבעי לך		◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

Talmud Navigator

קידושין-האשה נקנית	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
מי שאינו נגאל באלה נגאל בשש	דאמר: [רבי]	■	■	!																		כא:
אלמא לא מיפרק		■		!																		כא:
כי תבעי לך - אליבא דרבנן, מאי? ילפינן שכיר שכיר ולא דרשי יגאלנו, או דילמא יגאלנו - לזה ולא לאחר?				!	^																	כא:
בכל גאולה תתנו - לרבות בתים ועבד עברי	ת"ש:	■	■	!	⚡																	כא:
מאי לאו בתי ערי חומה ועבד עברי הנמכר לישראל.				!	⚡																	כא:
לא, עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים.				!	!																	כא:
עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים, בהדיא כתיב ביה: (ויקרא כה) או דודו או בן דודו יגאלנו.				!	⚡																	כא:
ההוא לקובעו חובה, ואפי' לרבי יהושע.				!	!																	כא:
מה ת"ל (ויקרא כה) יגאלנו יגאלנו יגאלנו ג' פעמים? לרבות כל הגאולות שנגאלות כסדר הזה	ת"ש:	■	■	!	⚡																	כא:
מאי לאו בתי ערי חומה ועבד עברי הנמכר לישראל.				!	⚡																	כא:
לא, בתי חצרים ושדה אחוזה.				!	!																	כא:
בתי חצרים, בהדיא כתיב בהו: (ויקרא כה) על שדה הארץ יחשב				!	⚡																	כא:
לקרוב קרוב קודם.	רב נחמן בר יצחק:	!	!																			כא:
והנרצע נקנה ברציעה.																						כא:
דכתיב: (שמות כא) ורצע אדוניו את אזנו במרצע וגו'.																						כא:
וקונה את עצמו ביובל ובמיתת האדון.																						כא:
דכתיב: ועבדו - ולא את הבן ולא את הבת, לעולם - לעולמו של יובל.																						כא:
מרצע - אין לי אלא מרצע מנין לרבות הסול, והסירא, והמחט, והמקדח, והמכתב? ת"ל: (דברים טו) ולקחת - לרבות כל דבר שנקח ביד, דברי ר' יוסי בר' יהודה	תנו רבנן: [ר' יוסי בר' יהודה]	■	■	!	⚡																	כא:
מה מרצע מיוחד של מתכת, אף כל של מתכת.	רבי:	■	■	!	⚡																	כא:
ד"א: המרצע - להביא המרצע הגדול.																						כא:
כשהן רוצעים, אין רוצעים אלא במילתא	רבי אלעזר, יודן בריבי היה דורש:	■	■	!	⚡																	כא:
אין עבד עברי כהן נרצע, מפני שנעשה בעל מים וא"ת במילתא הם רוצעים, היאך עבד עברי כהן יעשה בעל מום? הא אין נרצע אלא בגובה של און.	וחכ"א:	■	■	!	⚡																	כא:
במאי קמיפלגי?																						כא:
דרבי דריש כללי ופרטי, ולקחת - כלל, מרצע - פרט, באזני ובדלת - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש של מתכת אף כל של מתכת.	[רבי]	■	■	!																		כא:
ר' יוסי דריש ריבוי ומיעוט, ולקחת - ריבה, מרצע - מיעט, באזני ובדלת - חזר וריבה, ריבה ומיעט וריבה - ריבה הכל, מאי רבי? רבי כל מילי, מאי מיעט? מיעט סם.	[רבי יוסי]	■	■	!																		כא:
המרצע - להביא מרצע הגדול.	אמר מר:																					כא:
מאי משמע?																						כא:
(בראשית לב) הירך - המיומנת שבירך	כדאמר רבא:	■	■	!																		כא:
ה"נ המרצע - מיוחד שבמרצעין.																						כא:
כשהן רוצעין, אין רוצעין אלא במילתא	רבי אלעזר, יודן בריבי היה דורש:	■	■	!	⚡																	כא:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
קידושין-האשה נקנית	מימרא	מאן דאמר													
אין עבד עברי כהן נרצע, מפני שנעשה בעל מום.	מימרא	וחכ"א:													כא:
וינעשה בעל מום	מימרא														כא:
אמר קרא: (ויקרא כה) ושב אל משפחתו, למוחזק שבמשפחתו.	מימרא	רבה בר רב שילא:													כא:
עבד עברי כהן, מהו שימסור לו רבו שפחה כנענית? חידוש הוא, לא שנא כהנים ול"ש ישראל, או דילמא שאני כהנים, הואיל וריבה בהן הכתוב מצות יתירות?	מימרא	איבעיא להו:													כא:
מותר	מימרא	רב:													כא:
אסור.	מימרא	שמואל:													כא:
כי הויתו בי מר שמואל, באיסקומדרי איטליתו? מ"ט לא תימרו לי' מהא	מימרא	רב נחמן לרב ענן:													כא:
אין עבד עברי כהן נרצע מפני שנעשה בעל מום	מימרא	חכמים:													כא:
וא"ת אין רבו מוסר לו שפחה כנענית, תיפוק לי דבעינא (שמות כא) אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני וליכא	מימרא														כא:
תו לא מידי.	מימרא														כא:
כהן, מהו ביפת תואר? חידוש הוא, לא שנא כהן ולא שנא ישראל, או דילמא שאני כהנים, הואיל וריבה בהן מצות יתרות?	מימרא	איבעיא להו:													כא:
מותר	מימרא	רב:													כא:
אסור	מימרא	שמואל:													כא:
בביאה ראשונה - דכ"ע לא פליגי דשרי, דלא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע, כי פליגי - בביאה שניה	מימרא														כא:
מותר	מימרא	רב:													כא:
אסור	מימרא	שמואל:													כא:
רב אמר מותר, הואיל ואישתריא אישתרי	מימרא	[רב]													כא:
ושמואל אמר אסור, דהא היא לה גיורת, וגיורת לכהן לא חזיא.	מימרא	[שמואל]													כא:
א"ד: בביאה שניה - כ"ע לא פליגי דאסירא, דהויה לה גיורת, כי פליגי - בביאה ראשונה	מימרא														כא:
מותר, דהא לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע	מימרא	רב:													כא:
אסור, כל היכא דקרינא ביה (דברים כא) והבאתה אל תוך ביתך, קרינא ביה וראית בשביה, כל היכא דלא קרינא ביה והבאתה אל תוך ביתך, לא קרינא ביה וראית בשביה.	מימרא	שמואל:													כא:
וראית בשביה - בשעת שביה	מימרא	ת"ר:													כא:
אשת - ואפילו אשת איש	מימרא														כא:
יפת תואר - לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע, מוטב שיאכלו ישראל בשר תמותות שחוטות ואל יאכלו בשר תמותות נבילות	מימרא														כא:
(דברים כא) וחשקת - אע"פ שאינה נאה	מימרא														כב.
בה - ולא בה ובחברתה	מימרא														כב.
ולקחת - ליקוחין יש לך בה	מימרא														כב.
לך לאשה - שלא יקח שתי נשים, אחת לו ואחת לאביו, אחת לו ואחת לבנו,	מימרא														כב.
(דברים כא) והבאתה - מלמד שלא ילחצנה במלחמה.	מימרא														כב.
(שמות כא) אם אמר יאמר - עד שיאמר וישנה.	מימרא	ת"ר:													כב.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
קידושין-האשה נקנית	מאי דאמר													
מימרא	מאי דאמר													
אי מה שדה אחוזה חוזרת לבעלים ביוכל, אף עבד כנעני חוזר לבעלים ביוכל?														כב:
תלמוד לומר: (ויקרא כה) לעולם בהם תעבודו.														כב:
אף בחליפין.	תנא:													כב:
ותנא דידן?														כב:
מילתא דליתא במטלטלין קתני, מילתא דאיתא במטלטלין לא קתני.														כב:
עבד כנעני נקנה במשיכה, כיצד? תקפו ובא אצלו - קנאו, קראו ובא אצלו - לא קנאו.	שמואל:													כב:
בשלמא לתנא דידן, מילתא דאיתא במטלטלי לא קתני, דליתא במטלטלי קתני, אלא לתנא ברא ניתני משיכה														כב:
כי קתני - מילתא דאיתא בין במקרקעי בין במטלטלי, משיכה דבמטלטלי איתא במקרקעי ליתא - לא קתני.														כב:
כיצד? תקפו ובא אצלו - קנאו, קראו ובא אצלו - לא קנאו.	[שמואל]													כב:
וקראו לא?														כב:
כיצד במסירה? אחוזה בטלפה, בשערה, באוכף שעליה, בשליף שעליה, בפרומביא שבפיה, ובזוג שבצוארה - קנאה כיצד במשיכה? קורא לה והיא באה, או שהכניסה במקל ורצתה לפניו, כיון שעקרה יד ורגל - קנאה	והתניא: [ת"ק] רבי אסי ואמרי לה ר' אהא:													כב:
עד שתהלך לפניו מלא קומתה														כב:
בהמה אדעתא דמרה אזלה, עבד אדעתיה דנפשיה קאזיל.	אמרי:													כב:
עבד קטן כבהמה דמי.	רב אשי:													כב:
כיצד בחזקה? התיר לו מנעלו, או הוליך כליו אחריו לבית המרחץ, הפשיטו, הרחיצו, סכו, גרדו, הלבישו, הנעילו, הגביהו - קנאו	תנו רבנן:													כב:
לא תהא חזקה גדולה מהגבהה, שהגבהה קונה בכל מקום.	רבי שמעון:													כב:
מאי קאמר?														כב:
הגביהו הוא לרבו - קנאו, הגביהו רבו לו - לא קנאו	רב אשי:													כב:
לא תהא חזקה גדולה מהגבהה, שהגבהה קונה בכל מקום.	רבי שמעון:													כב:
השתא דאמרת הגביהו הוא לרבו קנאו, אלא מעתה, שפחה כנענית תקנה בביאה														כב:
כי קאמרינן - זה נהנה וזה מצטער, הכא זה נהנה וזה נהנה הוא.														כב:
שלא כדרכה מאי איכא למימר?														כב:
מאי לימא לן דלאו הנאה אית להו לתרווייהו? ועוד משכבי אשה כתיב, הקישה כתוב כדרכה לשלא כדרכה.	רב אחי בר אדא דמן אהא:													כב:
ר' יהודה הנדואה גר שאין לו יורשין הוה, חלש, על מר זוטרא לשוילי ביה, חזייה דתקיף ליה עלמא טובא, אמר ליה לעבדיה: שלוף לי מסנאי ואמטינהו לביתא.	[מר זוטרא]													כב:
גדול הוה, זה פירש למיתה וזה פירש לחיים	איכא דאמרי:													כב:
ואיכא דאמרי: קטן הוה, ודלא כאבא שאול	איכא דאמרי:													כב:
גר שמת ובזבו ישראל נכסיו, והיו בהן עבדים, בין גדולים בין קטנים - קנו עצמן בני חורין	דתניא: [ת"ק]													כג:
גדולים - קנו עצמן בני חורין, קטנים - כל המחזיק בהן זכה בהן.	אבא שאול:													כג:
וקונה את עצמו בכסף כו'.														כג:
בכסף ע"י אחרים אין, אבל לא על ידי עצמו														כג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

קידושין-האשה נקנית	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
במאי עסקינן?											^		ג.	
אילימא שלא מדעתו											!	◇	ג.	
חוב הוא לעבד שיצא מיד רבו לחירות	מכדי שמענא ליה לר' מאיר, דאמר:									■	?	◇	ג.	
זכין לאדם שלא בפניו, ואין חבין לו אלא בפניו	ותנינא:										■	?	ג.	
אלא פשיטא מדעתו, והא קמשמע לן, על ידי אחרים אין, על ידי עצמו לא, אלמא: אין קנין לעבד בלא רבו											!	◇	ג.	
אי הכי, אימא סיפא:											?		ג.	
בשטר על ידי עצמו	[סיפא]										■	?	◇	ג.
על ידי עצמו אין, על ידי אחרים לא											■	?	ג.	
ואי מדעתו, על ידי אחרים אמאי לא?											?	◇	ג.	
וכי תימא, מאי ע"י עצמו? אף ע"י עצמו, והא קמ"ל, דגיטו וידו באים כאחד											!	◇	ג.	
והא לא תני הכן?											?		ג.	
בשטר ע"י עצמו ולא ע"י אחרים, דברי ר"מ	דתנינא:										■	?	◇	ג.
לעולם שלא מדעתו, ושאיני כסף, הואיל וקני ליה בעל כורחיה מקני ליה בעל כורחיה.	אביי:										!	◇	ג.	
אי הכי, שטר נמ?											?	◇	ג.	
האי שטרא לחוד, והאי שטרא לחוד.											!	◇	ג.	
הכא נמי האי כספא לחוד, והאי כספא לחוד											?		ג.	
טיבעא מיהא חד הוא.											!	◇	ג.	
כסף - קבלת רבו גרמה לו, שטר - קבלת אחרים גרמה לו.	רבא:										!	◇	ג.	
בכסף ע"י עצמו.	חכמים:											■	<	ג.
בכסף ע"י עצמו אין, ע"י אחרים לא												■	◇	ג.
אמאי? נהי נמי דשלא מדעתו, מכדי שמענא להו לרבנן											?	◇	ג.	
זכות הוא שיצא מתחת יד רבו לחירות	דאמרי: [רבנן]										■	?	◇	ג.
זכין לאדם שלא בפניו, ואין חבין לו אלא בפניו	ותנינא:										■	?	ג.	
וכ"ת, מאי ע"י עצמו? אף ע"י עצמו, וקמ"ל דיש קנין לעבד בלא רבו											!	◇	ג.	
א"ה, אימא סיפא:											?		ג.	
בשטר ע"י אחרים	[סיפא]										■	?	◇	ג.
ולא על ידי עצמו											■	?	◇	ג.
והא קיימא לן, דגיטו וידו באין כאחד											?	?	◇	ג.
וכי תימא, מאי ע"י אחרים? אף ע"י אחרים, והא קמ"ל, דזכות הוא לעבד שיצא מיד רבו לחירות											!	?	◇	ג.
אי הכי, נערבינהו ונתינהו: בכסף, ובשטר בין ע"י אחרים בין על ידי עצמן											?	?	◇	ג.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story		statement- מימרא ◇ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof			
קידושין-האשה נקנית		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא					
לעולם לא תיפוך, והכא במעשר דאתא מבי נשא עסקינן	רבא:	◇	!		כד.
מעשר - ממון הקדש הוא	ור"מ לטעמיה דאמר:	◇	!	■	כד.
ולא קני ליה בעל			!	■	כד.
ממון הדיוט הוא	ורבנן לטעמייהו, דאמרי:	◇	!	■	כד.
וקני ליה בעל, הילכך שליחותא דבעל קעבדא.			!	■	כד.
יוצא בשן ועין וראשי אברים שאינן חוזרים	תנא:	◇		■	כד.
בשלמא שן ועין כתיבי, אלא ראשי אברים מנלן?			?		כד.
דומיא דשן ועין, מה שן ועין מומין שבגלוי ואינן חוזרין, אף כל מומין שבגלוי ואינן חוזרין.			!	◇	כד.
ואימא: ניהוו שן ועין כשני כתובים הבאים כאחד, וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין			?		כד.
צריכא, דאי כתב רחמנא שן, הוה אמינא אפילו שן דחלב, כתב רחמנא עין ואי כתב רחמנא עין, ה"א מה עין שנברא עמו, אף כל שנברא עמו, אבל שן לא, צריכא.			!	◇	כד.
ואימא: (שמות כא) כי יכה - כלל שן ועין - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, שן ועין אין, מידי אחרינא לא			?	◇	כד.
(שמות כא) לחפשי ישלחנו - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש מום שבגלוי ואינן חוזרים, אף כל מומין שבגלוי ואינן חוזרין.			!	◇	כד:
אי מה הפרט מפורש מומין שבגלוי ובטל ממלאכתו ואינו חוזר, אף כל מומין שבגלוי ואינו חוזר ובטל ממלאכתו?			?	◇	כד:
תלש בוקנו ודילדל בו עצם - עבד יוצא בהם לחירות	אלמה תניא:	◇	?	■	כד:
לחפשי ישלחנו ריבויא הוא.			!	◇	כד:
ואי ריבויא הוא, אפ"ל הכהו על ידו וצמתה וסופה לחזור נמי			?		כד:
הכהו על ידו וצמתה, וסופה לחזור - אין עבד יוצא בהם לחירות	אלמה תניא:	◇	?	■	כד:
א"כ, שן ועין מאי אהני ליה.			!	◇	כד:
בכולם עבד יוצא בהם לחירות, וצריך גט שחרור, דברי ר"ש	ת"ר: [רבי שמעון]	◇	■	◆	כד:
אינו צריך	רבי מאיר:	◇	■	◆	כד:
צריך	רבי אליעזר:	◇	■	◆	כד:
אינו צריך	רבי טרפון:	◇	■	◆	כד:
צריך	רבי עקיבא:	◇	■	◆	כד:
נראין דברי ר"ט - בשן ועין, שהתורה זכתה לו, ודברי ר"ע - בשאר אברים, הואיל וקנס חכמים - הוא.	המכריעים לפני חכמים:	◇	■		כד:
קנס הוא? קראי קא דרשינן			?		כד:
אלא, הואיל ומדרש חכמים הוא.			■	◇	כד:
מ"ט דר"ש?			^		כד:
יליף שילוח שילוח מאשה, מה אשה בשטר, אף עבד נמי בשטר.	[רבי שמעון]	◇	!		כד:
ור"מ?			?		כד:
אי כתב חפשי לבסוף - כדקאמרת, השתא דכתב לחפשי ישלחנו, הוה ליה חפשי מעיקרא.	[רבי מאיר]	◇	!		כד:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
קידושין-האשה נקנית	מימרא	מאן דאמר												
הכהו על עינו וסמאה, על אזנו - וחרשה, עבד יוצא בהן לחירות נגד עינו - ואינו רואה, כנגד אזנו - ואינו שומע, אין עבד יוצא בהן לחירות.	תנו רבנן:													כד:
למימרא, דקלא לאו כלום הוא	רב שמן לרב אשי:													כד:
תרגול שהושיט ראשו לאויר כלי זכוכית ותקע בו ושברו - משלם נזק שלם	והתני רמי בר יחזקאל:													כד:
סוס שצנף, וחמור שנער, ושברו כלים בתוך הבית - משלמים חצי נזק	ואמר רב יוסף, אמרי בי רב:													כד:
שאני אדם, דכיון דבר דעת הוא, איהו מיבעית נפשיה	א"ל: [רב אשי]													כד:
המבעית את חבריו - פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים, כיצד? תקע באזנו וחרשו - פטור, אהזוהו ותקע באזנו וחרשו - חייב.	כדתניא:													כד:
הכהו על עינו וכהתה, על שינו - ונדדה, אם יכול להשתמש בהן עכשיו - אין עבד יוצא בהן לחירות, ואם לאו - עבד יוצא בהן לחירות.	תנו רבנן:													כד:
הרי שהיתה עינו כהויה וסמאה, שינו נדודה והפילה, אם יכול להשתמש בהן כבר - עבד יוצא בהן לחירות, ואם לאו - אין עבד יוצא בהן לחירות.	תניא אידך:													כד:
וצריכא דאי אשמועינן הך קמייתא, משום דמעיקרא נהורא בריא והשתא נהורא כחישא, אבל הכא דמעיקרא נמי נהורא כחישא - אימא לא ואי אשמועינן הא, משום דסמיה לגמרי, אבל התם דלא סמיה לגמרי - אימא לא, צריכא.														כד:
הרי שהיה רבו רופא, ואמר לו לכחול לו עינו וסמאה, להתור לו שינו והפילה - שיהק באדון ויצא לחירות	תנו רבנן: [רבנן]													כד:
(שמות כא) ושחתה - עד שיתכוין לשחתה.	רשב"ג:													כד:
ורבנן, האי ושחתה מאי עבדי ליה?														כד:
מיבעי להו לכדתניא:	[רבנן]													כד:
ר"א אומר: הרי שהושיט ידו למעי שפחתו וסימא עובר שבמיעה - פטור מ"ט? דאמר קרא: ושחתה - עד שיתכוין לשחתה.	[תניא] רבי אליעזר:													כד:
ואידך?														כד:
מושחת שחתה נפקא.	[רשב"ג]													כד:
ואידך?														כד:
שחת שחתה לא דריש.	[רבנן]													כד:
הרי שהיתה עינו סמויה וחטטה - עבד יוצא בהן לחירות, מ"ט? מחוסר אבר הוא	רב ששת:													כד:
תמות וזכרות בבהמה, ואין תמות וזכרות בעופות יכול יבשה גפה, נקטעה רגלה, נחטטה עינה? ת"ל: מן העוף - ולא כל העוף.	ותנא תונא:													כד:
היתה לו יתרת וחטכה - עבד יוצא בהן לחירות.	רב חייה בר אשי אמר רב:													כד:
והוא, שנספרת על גב היד.	רב הונא:													כה.
סבי דנזוניה לא אתו לפירקיה דרב חסדא														כה.
אמר ליה לרב המנונא: [רב חסדא]														כה.
אזל אמר להו: [רב המנונא]														כה.
מאי טעמא לא אתו רבנן לפירקא?														כה.
אמרו ליה: אמאי ניתי? דבעינן מיניה מילתא ולא פשט לן.														כה.
מי בעיתו מינאי מידי ולא פשיטנא לכו?	אמר להו: [רב המנונא]													כה.
עבד שטרסו רבו בכצים, מהו? כמום שבגלוי דמי, או לא?	בעו מיניה:													כה.
לא הוה בידיה.	[רב המנונא]													כה.
אמרו לו: מה שמך?														כה.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

קידושין-האשה נקנית	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר להו: המנונא	[רב המנונא]											○	כה.
אמרו ליה: לאו המנונא אלא קרנונא.												○	כה.
אתא לקמיה דרב חסדא	[רב המנונא]											○	כה.
מתניתא בעו מינך	א"ל: [רב חסדא]											■	כה.
עשרים וארבעה ראשי אברים שבאדם, כולם אין מטמאין משום מחיה, ואלו הם: ראשי אצבעות ידים ורגלים, וראשי אזנים, וראש החוטם, וראש הגוייה, וראשי דדים שבאשה	דתנן: [ת"ק]											◆ ■ ■	כה.
אף שבאיש	רבי יהודה:											◆ ■ ■	כה.
בכולם עבד יוצא בהם לחירות	ותני עלה: [רבנן]											◆ ■	כה.
אף הסירוס	רבי:											◆ ■	כה.
אף הלשון	בן עזאי:											◆ ■	כה.
אף הסירוס	אמר ר', רבי:											■	כה. <
סירוס דמאי?												^	כה.
אילמא סירוס דגיד												!	כה.
היינו גוייה												ז	כה.
אלא לאו סירוס דביצים.												!	כה.
אף הסירוס.	רבי:											■	כה. <
ורבי, לשון לא?												ז	כה.
הרי מי שהיה מזה, ונתזה הזאה על פיו, רבי אומר: היזה	ורמינהו: [רבי]											◆ ■ ז	כה.
לא היזה	חכמים:											◆ ■ ז	כה.
מאי לאו על לשונן												ז	כה.
לא, על שפתיו.												!	כה.
על שפתיו - פשיטא												ז	כה.
מהו דתימא זימנא דחלים שפתיה, קמ"ל.												!	כה.
על לשונן	והתניא:											■ ז	כה.
ושניטל רוב הלשון, רבי אומר: רוב המדבר שבלשונן	ועוד תניא: [רבי]											■ ז	כה.
סירוס, ולא מיבעיא לשון	אלא, רבי אומר:											■	כה.
לשון.	בן עזאי:											■	כה. <
אבל סירוס לא ומאי אף? אקמייתא.												■	כה.
אי הכי, נקדמה דבן עזאי ברישא												ז	כה.
תנא שמעה לדרבי וקבעה, ושמעה לדבן עזאי ותני, ומשנה לא זזה ממקומה.												!	כה.
הכל מודים בלשון לענין טומאה - דגלוי הוא אצל השרץ, מ"ט? (ויקרא טו) אשר יגע בו אמר רחמנא, והאי נמי בר נגיעה הוא. לענין טבילה - כשמון דמי, מ"ט? (ויקרא טו) ורחץ בשרו במים אמר רחמנא, מה בשרו מאבראי אף כל מאבראי, לא נחלקו אלא לענין הזאה	עולא:											■	כה.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

קידושין-האשה נקנית		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
מימרא						
רבי מדמי לה לטומאה	[רבי]	◆	■	■	◇	כה.
ורבנן מדמו לה לטבילה	[רבנן]	◆	■	■	◇	כה.
ותרוייהו בהאי קרא קמפלגי:			■			כה.
(במדבר יט) והזה הטהור על הטמא וגו' - רבי סבר: והזה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו	[רבי סבר]		■	■	◇	כה.
וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים.	רבנן סברי:		■	■	◇	כה.
ורבנן נמי נדמייה לטומאה			?			כה.
טהרה מטהרה הוה ליה למילף.	[רבנן]		!		◇	כה.
ורבי נדמייה לטבילה			?			כה.
וכבס בגדיו הפסיק הענין.	[רבי]		!		◇	כה.
וסבר רבי לענין טבילה כטמון דמי?			?			כה.
מעשה בשפחה של בית רבי, שטבלה ועלתה ונמצא עצם בין שיניה, והצריכה רבי טבילה אחרת	והאמר רבין אמר רב אדא אמר רבי יצחק:		■	?	◇	כה.
נהי דביאת מים לא בעינן, מקום הראוי לבוא בו מים בעינן כדרכי זיירא			!		◇	כה.
כל הראוי לביילה - אין ביילה מעכבת בו, ושאינו ראוי לביילה - ביילה מעכבת בו.	דאמר רבי זיירא:		■	!		כה.
כתנאי:				■	◇	כה:
(ויקרא כב) ומעוך וכתות ונתוק וכרות - כולן בביצים, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]		■	■		כה:
בביצים ולא בגיד?			?	■		כה:
אלא כולן אף בביצים, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]	◆	■	■	◇	כה:
כולם בגיד	רבי אליעזר בן יעקב:	◆	■	■	◇	כה:
מעוך וכתות - אף בביצים, נתוק וכרות - בגיד אין, בביצים לא.	רבי יוסי:	◆	■	■	◇	כה:
בהמה גסה נקנית במסירה, והדקה - בהגבהה, דברי רבי מאיר ור' אליעזר	רבי מאיר ור' אליעזר:		◆	■		מ
בהמה דקה נקנית במשיכה.	חכמים:		◆	■		כה:
בהמה גסה נקנית במשיכה.	דרש רב בקימחוניא:		■	◇		כה:
אשכחינהו שמואל לתלמידי דרב, אמר להו, מי אמר רב: בהמה גסה נקנית במשיכה? והאנן במסירה תנן, ורב נמי במסירה אמר, הדר ביה מההיא?	[שמואל]		?			כה:
הוא דאמר כי האי תנא			!		◇	כה:
זו וזו נקנית במשיכה	דתניא, והכ"א:		◆	■	◇	כה:
זו וזו בהגבהה.	רבי שמעון:		◆	■	◇	כה:
אלא מעתה, פיל לרבי שמעון במה יקנה?	מתקיף לה רב יוסף:		?		◇	כה:
בחליפין אי נמי, בשוכר את מקומו.	אמר ליה אביי:		!		◇	כה:
מביא ארבעה כלים ומניחן תחת רגליו.	רבי זיירא:		!		◇	כה:
שמעת מינה: כליו של לוקח ברשות מוכר - קנה לוקח			?		◇	כה:

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>		<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
קידושין-האשה נקנית	מימרא	מאן דאמר													
הכא במאי עסקינן - בסימטא אי נמי בחבילי זמורות.															כה: ☐
נכסים שיש להם אחריות - נקנין בכסף ובשטר ובחזקה, שאין להם אחריות - אין נקנין אלא במשיכה.															כז. ☒
נכסים שאין להם אחריות נקנין עם נכסים שיש להם אחריות - בכסף, ובשטר, ובחזקה, וזוקקין את הנכסים שיש להם אחריות לישבע עליהן.															כו. ☒
בכסף															כח. ☒
מנלן?															כז. ☒
אמר קרא: (ירמיהו לב) שדות בכסף יקנו.	חזקיה:														כז. ☒
ואימא: עד דאיכא שטר, דכתיב: (ירמיהו לב) וכתוב בספר וחתום															כז. ☒
אי כתיב יקנו לבסוף - כדאמרת, השתא דכתיב יקנו מעיקרא, כסף - קני, שטר - ראה בעלמא הוא.															כז. ☒
לא שנו אלא במקום שאין כותבין את השטר, אבל במקום שכותבין את השטר - לא קנה, ואי פריש - פריש	רב:														כז. ☒
כי הא דרב אידי בר אבין כי זבין ארעא, אמר: אי בעינא בכספא איקני, אי בעינא בשטרא איקני - אי בעינא בכספא איקני, דאי בעיתו למיהדר לא מציתו הדריטו, ואי בעינא בשטרא איקני, דאי בעינא למיהדר הדרנא בי.	[רב אידי בר אבין]														כז. ☒
ובשטר.															כז. ☒
מנלן?															כז. ☒
אילימא משום דכתיב: (ירמיהו לב) וכתוב בספר וחתום והעד עדים															כז. ☒
והאמרת: שטר - ראה בעלמא הוא															כז. ☒
אלא מהכא: (ירמיהו לב) ואקח את ספר המקנה.															כז. ☒
לא שנו אלא בשטר מתנה, אבל במכר - לא קנה עד שיתן לו דמים.	שמואל:														כז. ☒
בשטר כיצד? כתב לו על הנייר או על החרס אע"פ שאין בהם שוה פרוטה שדי מכורה לך, שדי נתונה לך - הרי זו מכורה ונתונה	מתיב רב המנונא:														כז. ☒
הוא מותיב לה, והוא מפרק לה: במוכר שדהו מפני רעתה.	[רב המנונא]														כז. ☒
במתנה ביקש ליתנה לו, ולמה כתב לו לשון מכר? כדי ליפות את כוחו.	רב אשי:														כז. ☒
ובחזקה.															כז. ☒
מנלן?															כז. ☒
אמר קרא: (ירמיהו מ) ושבכו בעריכם אשר תפשתם, במה תפשתם? בישיבה.	חזקיה:														כז. ☒
(דברים יא) וירשתם אותה וישבתם בה, במה ירשתם? בישיבה.	דבי ר' ישמעאל תנא:														כז. ☒
ושאין להם אחריות - אין נקנין אלא במשיכה.															כז. ☒
מנלן?															כז. ☒
דכתיב: (ויקרא כה) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך, דבר הנקנה מיד ליד.															כז. ☒
דבר תורה מעות קונות, מאי איכא למימר?	ולר' יוחנן דאמר:														כז. ☒
תנא תקנתא דרבנן קתני.															כז. ☒
נכסים שאין להם אחריות.															כז. ☒
מנהני מילי?															כז. ☒

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>מימרא- statement- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- !- ראייה- proof-</p>		<p>מקרא- key:</p>	
קידושין-האשה נקנית	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ			
מימרא	מאן דאמר				
דאמר קרא: (דברי הימים ב' כא) ויתן להם אביהם מתנות וגו' עם ערי מצורות ביהודה.	חזקיה:				כז.
בעינן צבורים או לא?	איבעיא להו:				כז.
קרקע כל שהוא חייבת בפאה ובכורים, ולכתוב עליה פרוסבול, ולקנות עמה נכסים שאין להם אחריות ואי אמרת בעינן צבורים, כל שהוא למאי חזי?	רב יוסף: תא שמע, ר' עקיבא:				כז.
כגון שנעץ בה מחט.	תרגומא רב שמואל בר ביסנא קמיה דרב יוסף:				כז.
קבסתן, איכפל תנא לאשמועי' מחט?	א"ל רב יוסף:				כז.
מאן לימא לן, דלא תלה בה מרגינתא דשוויא אלא זוזי.	רב אשי:				כז.
מעשה במדוני אחד שהיה בירושלים, שהיו לו מטלטלין הרבה וביקש ליתנם במתנה, אמרו לו: אין לו תקנה עד שיקנם על גבי קרקע מה עשה? הלך ולקח בית סלע סמוך לירושלים, ואמר צפוני זה לפלוני ועמו מאה צאן ומאה חביות, ומת, וקיימו את דבריו	ת"ש, אמר ר' אלעזר:				כז.
ואי אמרת בעינן צבורים בה, בית סלע למאי חזי?					כז.
מי סברת בית סלע - סלע ממש? מאי סלע? דנפיש טובא, ואמאי קרו ליה סלע? דקשי כסלע.					כז.
מעשה באדם אחד שחלה בירושלים, כ"ב אליו, ואמרו ליה בריה דיהוה, כ"ב בן, שהיו לו מטלטלין הרבה וביקש ליתנם במתנה, אמרו לו: אין לו תקנה עד שיקנם ע"ג קרקע מה עשה? הלך ולקח בית רובע סמוך לירושלים, וקיימו את דבריו	ת"ש, דאמר רב יהודה א"ר:				כז.
ואי אמרת בעינן צבורים, טפח על טפח למאי חזי?					כז.
הכא במאי עסקינן - לדמי.					כז.
ה"נ מסתברא, דאי ס"ד מאה צאן ומאה חביות ממש, ניקנינהו ניהליה בחליפין.					כז.
ואלא מאי? לדמי, ניקנינהו ניהליה במשיכה					כז.
אלא דליתיה למקבל מתנה					כז.
ה"נ דליתיה למקבל מתנה.					כז.
וניזכינהו ניהליה אגב אחר					כז.
לא סמכה דעתיה, סבר, שמיט ואכיל להו.					כז.
ואלא מאי אין לו תקנה?					כז.
ה"ק: למאי דלא סמכה דעתיה, אין לו תקנה עד שיקנם על גבי קרקע.					כז.
עישור שאני עתיד למוד נתון לו ליהושע, ומקומו מושכר לו, ועישור אחר שאני עתיד למוד נתון לו לעקיבא בן יוסף כדי שיוכה בו לעניים, ומקומו מושכר לו	תא שמע: מעשה ברבן גמליאל זוקנים שהיו באים בספינה, אמר להם רבן גמליאל זוקנים:				כז.
ש"מ בעינן צבורים בה					כז.
שאני התם, כי היכי דלא ליטרחינהו.					כז.
שני שטרות הן: זכו בשדה זו לפלוני וכתבו לו את השטר - חוזר בשטר ואינו חוזר בשדה, ע"מ שתכתבו לו את השטר - חוזר בין בשטר בין בשדה	ת"ש: דאמר רבא בר יצחק אמר רב:				כז.
שלשה שטרות הן: תרי הא דאמרון, איך - אם קדם מוכר וכתב לו את השטר	רב חייה בר אבין אמר רב הונא:				כז.
כותבים שטר למוכר אע"פ שאין לוקח עמו, כיון שהחזיק עמו בקרקע - קנה שטר בכל מקום שהוא	כאותה ששינוי:				כז.
שמע מינה לא בעינן צבורים בה					כז.
שאני שטר, דאפסירא דארעא הוא.					כז.

<p style="text-align: center;"> disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת story- מעשה </p>		<p style="text-align: center;"> statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראייה </p>																					
<p style="text-align: center;"> קידושין-האשה נקנית מימרא </p>		<p style="text-align: center;"> מאן דאמר </p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																			
נכסים שאין להם אחריות נקנין עם נכסים שיש להם אחריות - בכסף, בשטר, ובחזקה	והא עלה קתני, זו היא ששינוי:																					כז.	
ש"מ לא בעינן צבורים בה ש"מ.																							כז.
מי בעינן אגב או לא?	איבעיא להו:																						כז.
דקתני כל הני ולא קתני אגב.	ת"ש:																						כז.
ולטעמיך, קני מי קתני? אלא עד דאמר קני, הכא נמי עד דאמר אגב.																							כז.
והלכתא: צבורים לא בעינן, אגב וקני בעינן.																							כז.
שדה במכר ומטלטלין במתנה, מהו?	איבעיא להו:																						כז.
עישור שאני עתיד למוד נתון ליהושע, ומקומו מושכר לו	ת"ש:																						כז.
ש"מ.																							כז.
שדה לאחד ומטלטלין לאחר, מהו?	איבעיא להו:																						כז.
עישור שאני עתיד למוד נתון לעקיבא בן יוסף כדי שיוכה בו לעניים, ומקומו מושכר לו	ת"ש:																						כז.
מאי מושכר? מושכר למעשר.																							כז.
ואי בעית אימא: שאני ר' עקיבא, דיד עניים הוה.																							כז.
לא שנו אלא שנתן דמי כולן, אבל לא נתן דמי כולן, לא קנה אלא כנגד מעותיו.	רבא:																						כז.
יפה כח הכסף מכח השטר, וכח השטר מכח הכסף	תניא כוותיה דרבא:																						כז.
יפה כח - הכסף, שהכסף פודין בו הקדשות ומעשר שני, מה שאין כן בשטר																							כז.
ויפה כח השטר, שהשטר מוציא בבת ישראל, מה שאין כן בכסף																							כז.
ויפה כח שניהם מכח חזקה, וכח חזקה מכח שניהם																							כז.
יפה כח שניהם, ששניהם קונים בעבד עברי, מה שאין כן בחזקה																							כז.
יפה כח חזקה, שחזקה, מכר לו עשר שדות בעשר מדינות, כיון שהחזיק באחת מהם - קנאם כולם																							כז.
במה דברים אמורים - שנתן לו דמי כולן, אבל לא נתן לו דמי כולן, לא קנה אלא כנגד מעותיו.																							כז.
מסייע ליה לשמואל																							כז.
מכר לו עשר שדות בעשר מדינות, כיון שהחזיק באחת מהן - קנה את כולן.	דאמר שמואל:																						כז.
תדע, שאילו מסר לו עשר בהמות באפסר אחד, ואמר ליה קני, מי לא קני?	רב אחא בריה דרב איקא:																						כז.
מי דמי? התם איגודו בידו, הכא אין איגודו בידו.	א"ל:																						כז.
תדע דלא קני, אילו מסר לו עשר בהמות באפסר אחד, ואמר לו זו קני, מי קני?	איכא דאמרי, אמר רב אחא בריה דרב איקא:																						כז.
מי דמי? התם גופים מוחלקים, הכא סדנא דארעא חד הוא.																							כז.
ויוקיים את הנכסים וכו'.																							כז.
מנין לגלגול שבועה מן התורה? שנאמר: (במדבר ה) ואמרה האשה אמן אמן	עולא:																						כז.
על מה היא אומרת אמן אמן? אמן על האלה, אמן על השבועה, אמן אם מאיש זה, אמן אם מאיש אחר, אמן שלא סטיתי ארוסה ונשואה ושומרת יבם וכנוסה	ותנן:																						כז.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>
--	---

Talmud Navigator

קידושין-האשה נקנית	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האי ארוסה היכי דמי?													כז:
אילימא דקני לה כשהיא ארוסה וקא משקי לה כשהיא ארוסה													כז:
ארוסה ושומרת יבם לא שותות ולא נוטלות כתובה, מ"ט? (במדבר ה) תחת אישך אמר רחמנא וליכא		והתנן:											כז:
אלא דקני לה כשהיא ארוסה ונסתרה כשהיא ארוסה וקא משקי לה כשהיא נשואה													כז:
מי בדקי לה מיא? (במדבר ה) ונקה האיש מעון אמר רחמנא, בזמן שהאיש מנוקה מעון - מים בודקים את אשתו, אין איש מנוקה מעון - אין המים בודקים את אשתו													כז:
אלא ע"י גלגול.													כז:
אשכחן סוטה דאיסורא, ממונא מנלן?													כז:
ק"ו, ומה סוטה שלא ניתנה להתבע בעד אחד - מגלגלין, ממון שניתן להתבע בעד אחד - אינו דין שמגלגלין.		תנא דבי רבי ישמעאל:											כז:
אשכחן בודאי, ספק מנלן?													כה.
נאמרה שבועה בחוץ ונאמרה שבועה בפנים, מה שבועה האמורה בפנים - עשה בה ספק כודאי, אף שבועה האמורה בחוץ - עשה בה ספק כודאי.		תניא, רשב"י:											כה.